

XÂY DỰNG PHONG CÁCH LÃNH ĐẠO THEO QUAN ĐIỂM CỦA V.I.LÊNIN

TS. TRẦN NHẬT DUẬT^(*)

Ngày nhận bài: 17/5/2023

Ngày thẩm định: 23/5/2023

Ngày duyệt đăng: 20/8/2023

Tóm tắt: Quan điểm của V.I.Lênin về các mục tiêu lớn của nhà nước cách mạng phải hướng tới đó là phục vụ lợi ích của nhân dân, các sứ mệnh lớn mà người cán bộ phải thực thi là đem lại hạnh phúc cho nhân dân vẫn còn nguyên giá trị. Bài viết tập trung nghiên cứu quan điểm của V.I.Lênin về phong cách của cán bộ cách mạng và gợi mở cho Đảng trong việc vận dụng sáng tạo quan điểm này vào đổi mới công tác cán bộ hiện nay.

Từ khóa: người cán bộ cách mạng; phong cách lãnh đạo; V.I.Lênin

1 Phong cách người cán bộ cách mạng luôn là mối quan tâm lớn của V.I.Lênin. Trong suốt quá trình lãnh đạo xây dựng chính quyền Nhà nước Xô viết mới thành lập, bản thân V.I.Lênin là tấm gương về phong cách làm việc khoa học. Điều đó minh chứng qua công việc hằng ngày, cách lãnh đạo, nguyên tắc làm việc, lời nói, cử chỉ, diện mạo và sự dày công nghiên cứu, xây dựng, phát triển, tổng kết, đưa lý luận khoa học của chủ nghĩa Mác vào thực tiễn cách mạng nước Nga. Là người rất coi trọng nguyên tắc, kỷ luật và tác phong trong công việc, nên quan điểm của V.I.Lênin về vấn đề này được thể hiện rất rõ trong các tác phẩm, bài nói, bài viết và cho đến nay vẫn còn nguyên giá trị. Quan điểm của V.I.Lênin về **phong cách người cán bộ cách mạng thể hiện ở** các nội dung sau:

Thứ nhất, phong cách dân chủ

Khi bàn về vai trò tập trung quyền lực của người cán bộ cách mạng trong quá trình xây dựng chính quyền mới, V.I.Lênin nhấn mạnh

đến nguyên tắc tập trung dân chủ trong việc sử dụng quyền lực. V.I.Lênin chỉ rõ, cán bộ lãnh đạo có phong cách khoa học là những người tuân thủ nguyên tắc tập trung dân chủ, sử dụng đúng quyền lực của mình vào thực tiễn lãnh đạo, quản lý. Người khẳng định: “Dầu sao và dầu trong trường hợp nào đi nữa, việc tập thể lãnh đạo cũng vẫn phải đi đôi với việc cá nhân phụ trách đã được quy định một cách rõ rệt cho từng người đối với một công tác nào đó đã được quy định một cách chính xác”⁽¹⁾. Nguyên tắc tập trung dân chủ trong đảng được V.I.Lênin nhấn mạnh và coi như là yêu cầu, tiêu chuẩn xây dựng phong cách lãnh đạo; là yếu tố cần thiết buộc người cán bộ phải tuân thủ trong quá trình hoạt động thực tiễn cách mạng. Tuy nhiên, theo V.I.Lênin, việc tập thể lãnh đạo, cá nhân phụ trách, bên cạnh những mặt tích cực thì cũng có thể nảy sinh hiện tượng quan liêu, thiếu trách nhiệm của người lãnh đạo. Về vấn đề này, V.I.Lênin nhắc nhở: “Lãnh đạo tập thể là điều cần thiết để giải quyết các công việc của nhà nước công nông. Nhưng mọi sự thái quá về lãnh đạo tập thể, mọi sự lệch lạc đưa đến tình trạng chậm chạp

^(*) Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

quan liêu, thiếu tinh thần trách nhiệm... Hiện tượng thiếu trách nhiệm, lấy có là lãnh đạo tập thể, đó là một tai họa nguy hiểm nhất⁽²⁾; đồng thời, chỉ rõ: “Chế độ tập thể lãnh đạo là cần thiết trong việc thảo luận các vấn đề cơ bản thì cũng cần có chế độ trách nhiệm cá nhân và cá nhân điều khiển để tránh hiện tượng lè mề và hiện tượng trốn tránh trách nhiệm⁽³⁾. Như vậy, việc tập thể lãnh đạo, cá nhân phụ trách đem lại tính dân chủ trong đảng, phát huy được quyền làm chủ của nhân dân. Tuy nhiên, để đạt được điều đó, các cá nhân trong tập thể (cả người lãnh đạo) cũng phải tự giác làm việc, tránh sự lè mề, ỷ lại, vô trách nhiệm và lạm dụng quyền lực.

Thứ hai, phong cách làm việc khoa học

Người cán bộ cách mạng làm việc khoa học, thống nhất giữa lời nói và việc làm, giữa lý luận và thực tiễn. Xuất phát từ hoạt động nghiên cứu khoa học nghiêm túc, V.I.Lênin luôn dạy rằng: mọi hoạt động phải dựa trên một cơ sở khoa học. Mọi quyết định, chính sách được đưa ra đều có căn cứ khoa học làm cơ sở chứ không phải chung chung, cảm tính. V.I.Lênin luôn là tấm gương về tác phong, phong cách, lối làm việc nghiêm túc. Theo V.I.Lênin, mọi quan điểm của người lãnh đạo đưa ra đều dựa trên sự suy nghĩ sâu sắc, toàn diện bằng những tư liệu khoa học và thực tiễn; phải dựa trên nguyên tắc thống nhất giữa lời nói và việc làm, giữa lý luận và thực tiễn, sự cần thiết phải kết hợp một cách hữu cơ hoạt động lý luận và hoạt động thực tiễn trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội. Mọi liên hệ giữa lý luận và thực tiễn đòi hỏi lý luận phải dựa trên kinh nghiệm thực tiễn tiến bộ, còn thực tiễn phải soi sáng cho lý luận. Lời nói, lời hứa (bằng văn bản hay bằng miệng) của nhà chức trách phải là sự cam kết chắc chắn, đồng thời phải có thái độ cương quyết chống lại những hành vi hời hợt, vô trách nhiệm trước công việc, những lời cam đoan vô trách nhiệm... Để bảo đảm sự thống nhất giữa lời nói và việc làm, mọi hoạt động đều tuân theo một kế hoạch, đó là: bắt đầu từ việc tập hợp các

sự kiện, phân tích tình hình cụ thể, đánh giá một cách khách quan thực tiễn, tiếp đó là bước xác định và biện giải rõ ràng những nhiệm vụ có tính chất chỉ đạo có mục đích. Tiếp đến, cần soạn thảo kế hoạch suy nghĩ nhằm thực hiện chung, phân ra mắt xích chủ yếu, có tính đến những nguồn dự trữ hiện có, dự định các phương thức sử dụng chúng một cách có hiệu quả nhất. Cuối cùng là ra quyết định một cách chính xác, có độ tin cậy cao, xác định rõ cá nhân nào chịu trách nhiệm và các bước tiến hành, kiểm tra việc thực hiện đó.

Thứ ba, phong cách quyết đoán, tính kỷ luật nghiêm minh

Người cán bộ cách mạng nghiêm túc tự phê bình và phê bình, “kỷ luật sắt”, kiên quyết chống chủ nghĩa quan liêu là điều kiện tiên quyết để thành công. Theo V.I.Lênin, bất kỳ một tổ chức, tập thể hay cá nhân nào khi thực hiện công việc cũng phải có kỷ luật, đồng thời phải nghiêm túc phê bình và tự phê bình. Đối với người lãnh đạo, tính kỷ luật càng trở nên cần thiết, vì họ là đầu tàu của một tổ chức. Nếu không có tính kỷ luật nghiêm minh thì tập thể sẽ mất kỷ cương, người lãnh đạo sẽ mất dần vai trò lãnh đạo. Khi nước Nga Xô viết mới giành được chính quyền, là người lãnh đạo đất nước xây dựng chủ nghĩa xã hội, phải đương đầu với những thách thức lớn, để bảo vệ thành quả bước đầu của sự nghiệp cách mạng, V.I.Lênin rất chú trọng đến việc xây dựng quân đội Xô viết (Hong quân Liên Xô). Theo V.I.Lênin, Hồng quân phải là quân đội chuyên chính của giai cấp công nhân, nhân dân lao động có ý thức tự giác cao, có sự lãnh đạo dân chủ của Đảng Bôn-sê-vích, người lãnh đạo của Hồng quân phải là người dân chủ, nghiêm minh, gương mẫu và phải có “kỷ luật sắt”. Có như vậy mới bảo đảm được tính kỷ luật và thắng lợi trong lãnh đạo quân đội, mới xây dựng được sự đoàn kết gắn bó, tinh thần tự giác ở mỗi binh sĩ. V.I.Lênin kêu gọi: “Hãy tạo nên một kỷ luật tự giác, một kỷ luật nghiêm minh, bằng không các anh sẽ bị chà đạp dưới gót giày của quân Đức⁽⁴⁾, đồng thời nhấn mạnh: “Kỷ luật cách

mạng nghiêm minh nhất phải được khôi phục ở khắp mọi nơi⁽⁵⁾. Là người lãnh đạo, phải tuân thủ kỷ cương, hoàn thành trách nhiệm, luôn đề cao tinh thần phê bình và tự phê bình, gương mẫu trong lối sống, hành vi, cách xử sự và giao tiếp gần gũi với nhân dân. V.I.Lênin khẳng định: “nếu chính quyền Xô viết đó thắng lợi thì chính là vì, ngay từ đầu, nó đã áp dụng những nguyên tắc mà chủ nghĩa xã hội xưa nay vẫn hằng dạy, nó dựa vào quần chúng một cách triệt để và cương quyết⁽⁶⁾. Đối với căn bệnh quan liêu phải cương quyết trừ bỏ, vì theo V.I.Lênin, nó là căn bệnh trầm kha, nguy hại đến công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội, là kẻ thù bên trong của chủ nghĩa xã hội. Chủ nghĩa quan liêu là một thứ chủ nghĩa mà bộ máy lãnh đạo đứng trên nhân dân, thoát ly nhân dân, không tôn trọng quyền lợi của nhân dân. V.I.Lênin viết: “Nhiệm vụ cấp thiết chủ yếu lúc này, và cũng vẫn còn là nhiệm vụ quan trọng nhất trong những năm sắp tới là không ngừng tinh giản bộ máy Xô viết và giảm bớt chi phí của nó bằng cách giảm nhẹ biên chế, cải tiến tổ chức, xóa bỏ tác phong lề mề hành chính, bệnh quan liêu và giảm bớt các khoản chi tiêu phi sản xuất⁽⁷⁾.”

Thứ tư, phong cách gần gũi với quần chúng nhân dân

Người cán bộ cách mạng phải giữ mối liên hệ mật thiết với quần chúng nhân dân. Quần chúng nhân dân với tư cách là người sáng tạo ra lịch sử, nên trong hoạt động cách mạng, người lãnh đạo phải luôn đặt mối liên hệ mật thiết với quần chúng nhân dân là tiêu chuẩn cần thiết. Đây là điều kiện tất yếu bảo đảm sự thành công của người lãnh đạo ở bất cứ cơ quan nào, tổ chức nào của đảng cũng như của nhà nước. Người cán bộ cách mạng phải tin tưởng, động viên và biết phát huy sức mạnh của nhân dân, đấu tranh vì lợi ích thiết thực của quần chúng nhân dân lao động thì mới là người chiến thắng và giữ được chính quyền. V.I.Lênin cho rằng: “Chỉ người nào tin tưởng vào nhân dân, dẫn mình vào nguồn sáng tạo sinh động của nhân dân mới là người chiến

thắng và giữ được chính quyền⁽⁸⁾. V.I.Lênin căn dặn: “Những người lãnh đạo không được tách rời khỏi quần chúng bị lãnh đạo, đội tiên phong không được tách rời khỏi toàn bộ đội quân lao động⁽⁹⁾. Về phương pháp tiếp cận với quần chúng nhân dân, theo V.I.Lênin, đó là tích cực lôi cuốn quần chúng nhân dân lao động tham gia vào công việc quản lý nhà nước. Sự tham gia có thể bằng hình thức trực tiếp hoặc gián tiếp (người dân lao động có thể trực tiếp tham gia trong bộ máy nhà nước hoặc gián tiếp thông qua bầu cử những người đại diện cho lợi ích của mình trong bộ máy nhà nước). Ngoài ra, người lãnh đạo còn có thể tiếp cận với quần chúng nhân dân lao động thông qua công việc thực tế ở cơ sở, thông qua các thư từ, khiếu nại, tố cáo của công dân đối với bộ máy nhà nước bằng hình thức tổ chức tiếp dân. Theo V.I.Lênin, đây là một cách nhận thông tin từ dân rất có hiệu quả và thể hiện tính dân chủ trong lãnh đạo cách mạng.

2. V.I.Lênin cho rằng, Đảng và Nhà nước Xô viết chăm lo công tác đào tạo cán bộ là điểm mấu chốt để xây dựng phong cách lãnh đạo của người cán bộ cách mạng. V.I.Lênin luôn coi việc đào tạo, bồi dưỡng cán bộ là công việc quan trọng của Đảng, công tác cán bộ cần chú ý đến các khâu đào tạo, bố trí, bồi dưỡng và rèn luyện cán bộ trong thực tiễn. V.I.Lênin coi tiêu chuẩn hàng đầu trong xây dựng phong cách lãnh đạo của cán bộ cách mạng là: coi trọng năng lực chuyên môn, giác ngộ chính trị, có kinh nghiệm quản lý, rõ ràng trong công tác, gần gũi, gắn bó với cấp dưới và công việc của tập thể. Khi viết về yêu cầu quan trọng không thể thiếu của người lãnh đạo là năng lực chuyên môn, V.I.Lênin cho rằng: “... muốn quản lý thì phải là người thông thạo chuyên môn, phải biết một cách đầy đủ và chính xác tất cả những điều kiện của sản xuất, phải hiểu được kỹ thuật của nền sản xuất đó ở những trình độ hiện đại của nó, phải có một trình độ khoa học nhất định. Đó là những điều kiện mà bất luận thế nào chúng ta cũng cần phải có đầy đủ⁽¹⁰⁾; đồng thời, theo V.I.Lênin: “Không phải

bẩm sinh ra là người đã có được nghệ thuật quản lý rồi, mà phải trải qua kinh nghiệm mới có được”⁽¹¹⁾. Khi đánh giá năng lực thực tế của cán bộ, không được đánh giá chủ quan, không được đánh giá cảm tính mà phải dựa vào thực tiễn lãnh đạo, quản lý của họ. V.I.Lênin nói: “các cán bộ phụ trách không nhận thức được rằng vấn đề trước mắt hiện nay là đấu tranh chống cái biếng đãng, là đừng tin ở cái biếng đãng ấy và ở “những sự cải tổ” muôn thuở, không nhận thức được rằng nhiệm vụ quan trọng bậc nhất của giai đoạn không phải là những sắc lệnh, tiến hành các cuộc cải tổ mà là lựa chọn người; thiết lập chế độ trách nhiệm cá nhân đối với công việc đang làm; kiểm tra công việc thực tế. Nếu không như thế, thì không thể thoát được ra khỏi chủ nghĩa quan liêu và bệnh biếng đãng đang bóp nghẹt chúng ta”⁽¹²⁾. Đây chính là tư tưởng đúng đắn và khoa học về đào tạo, rèn luyện đội ngũ cán bộ lãnh đạo, quản lý của V.I.Lênin áp dụng trong việc xây dựng Nhà nước Xô viết.

3. Xây dựng phong cách cán bộ lãnh đạo đã được Đảng Cộng sản Việt Nam quán triệt sâu sắc trong các kỳ Đại hội. Một trong những nội dung quan trọng được Văn kiện Đại hội lần thứ XII của Đảng trực tiếp đề cập đó là: đổi mới phong cách lãnh đạo, thay đổi lề lối làm việc của đội ngũ cán bộ, đảng viên, thực hiện sắp xếp lại bộ máy các cơ quan trong hệ thống chính trị theo hướng tinh gọn nhằm nâng cao hiệu lực, hiệu quả quản lý của Nhà nước và chất lượng hoạt động của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, các đoàn thể chính trị - xã hội; phát huy quyền làm chủ của nhân dân, tinh giản biên chế gắn với cơ cấu lại, nâng cao chất lượng, sử dụng hiệu quả đội ngũ cán bộ, công chức, viên chức. Đây được cho là những định hướng quan trọng nhằm giải quyết tình trạng bộ máy hành chính ngày một phình to, công kênh và kém hiệu quả; là tất yếu khách quan, một trong những nhiệm vụ trọng tâm về xây dựng Đảng trong quá trình hội nhập và phát triển. Đảng xây dựng quy định về thẩm quyền, trách nhiệm của người đứng đầu

và xây dựng phong cách, lề lối làm việc của cán bộ, đảng viên. Quy định số 214-QĐ/TW ngày 02/01/2020 của Bộ Chính trị về *khung tiêu chuẩn chức danh, tiêu chí đánh giá cán bộ thuộc diện Ban Chấp hành Trung ương, Bộ Chính trị, Ban Bí thư quản lý* đã đưa ra yêu cầu về tác phong, lề lối làm việc, đó là: “Nhiệt tình, tâm huyết, có trách nhiệm, năng động, sáng tạo, quyết liệt, linh hoạt trong thực hiện nhiệm vụ được giao. Có phương pháp làm việc khoa học, dân chủ, quyết đoán, đúng nguyên tắc. Có tinh thần hợp tác, hướng dẫn, giúp đỡ đồng chí, đồng nghiệp”⁽¹³⁾. Đại hội lần thứ XIII của Đảng nhấn mạnh, đội ngũ cán bộ phải tận tâm phục vụ nhân dân, lấy kết quả công việc, sự hài lòng và tín nhiệm của nhân dân làm tiêu chí quan trọng để đánh giá chất lượng tổ chức bộ máy và chất lượng cán bộ, đảng viên, kiên quyết, kiên trì đấu tranh ngăn chặn, đẩy lùi tham nhũng, lãng phí. Xử lý nghiêm minh, kịp thời những hành vi tham nhũng, lãng phí, bao che, dung túng, tiếp tay cho tham nhũng, can thiệp, cản trở việc chống tham nhũng, lãng phí, kiên trì giáo dục, rèn luyện tính liêm khiết, xây dựng văn hóa tiết kiệm, không tham nhũng, lãng phí ở đội ngũ cán bộ, đảng viên, công chức, viên chức. Văn kiện Đại hội lần thứ XIII của Đảng nêu rõ: “Phê phán, xử lý nghiêm minh những cán bộ, công chức, viên chức thờ ơ, vô cảm, thiếu trách nhiệm, quan liêu, hách dịch, cửa quyền, những nhiều dân”⁽¹⁴⁾.

Hiện nay, để xây dựng phong cách lãnh đạo của người cán bộ, cần vận dụng sáng tạo quan điểm của V.I.Lênin *với các yêu cầu cụ thể* sau:

Thứ nhất, người lãnh đạo phải nhận thức đầy đủ thẩm quyền, trách nhiệm, thực hiện tốt nguyên tắc tập trung dân chủ, tập thể lãnh đạo, cá nhân phụ trách. Người lãnh đạo sử dụng quyền lực của mình đồng thời tôn trọng ý kiến của cấp dưới, biết lắng nghe ý kiến cấp dưới, tạo điều kiện để cấp dưới tham gia vào việc chung, phát huy sáng kiến, khuyến khích cấp dưới đóng góp tài năng, sự tâm huyết, dốc sức, dốc lòng vì công việc chung. Phong cách

lãnh đạo dân chủ vừa có tính khoa học, vừa thể hiện phẩm chất đạo đức, nhân cách, năng lực và trình độ của người lãnh đạo. Người lãnh đạo cung cấp đầy đủ thông tin giúp cho cấp dưới hiểu được mục đích, ý nghĩa của công việc chung. Người lãnh đạo thúc đẩy và phát huy tinh thần trách nhiệm, truyền cảm hứng sáng tạo cho cấp dưới, để họ cởi mở, phát huy sáng kiến cá nhân, giúp cấp dưới thân thiện, trao đổi thông tin rộng rãi, là cách người lãnh đạo thu hút được các thành viên tham gia thảo luận ý kiến, xây dựng và cùng nhau lựa chọn các phương án quyết định vì mục đích chung đã đặt ra. Sử dụng phong cách lãnh đạo dân chủ cho phép người lãnh đạo khai thác sáng kiến chung của tập thể cấp dưới, từ đó cùng nhau tìm ra và lựa chọn phương án tối ưu nhất, có lợi nhất cho tập thể để đưa ra quyết định.

Thứ hai, người lãnh đạo thông nhất giữa lời nói và việc làm, giữa lý luận và thực tiễn. Tùy theo từng tình huống cụ thể, người lãnh đạo biết sử dụng quyền lực hợp lý khi xử lý các tình huống lãnh đạo để hoàn thành nhiệm vụ của mình một cách tốt nhất. Trong quá trình lãnh đạo, điều hành, người lãnh đạo thể hiện được mục đích, kế hoạch làm việc rõ ràng, đặt mục tiêu kế hoạch làm việc một cách sát hợp và có trọng tâm, trọng điểm. Khi xem xét để ra quyết định, người lãnh đạo bám sát thực tiễn, phải điều tra, nghiên cứu, phân tích toàn diện trên cơ sở việc gì cũng phải phân tích rõ ràng, thấu đáo, cẩn thận rồi mới ra quyết định và điều hành tổ chức thực hiện đến nơi, đến chốn để đem lại kết quả thiết thực nhất. Phong cách lãnh đạo khoa học thể hiện tư duy khoa học và cách lãnh đạo điều hành hiệu quả ở người lãnh đạo trong giải quyết công việc dựa trên dữ liệu khách quan, trên nền tảng thực tế để lựa chọn phương án tối ưu nhất, khả thi và phương án ấy phải phù hợp với tầm nhìn chiến lược lâu dài của tổ chức chứ không phải vì cái lợi trước mắt mà làm tổn hại đến lợi ích to lớn, toàn cục. Cụ thể là: (1) giải quyết công việc khoa học, lấy lợi ích chung của đất nước và nhân dân làm mục tiêu phấn đấu; (2) quan tâm đến phát triển

phát triển tầm nhìn, chiến lược toàn cục; (3) khơi dậy niềm tự hào cống hiến, để cấp dưới thể hiện trách nhiệm và năng lực của mình; (4) phân cấp, phân quyền cho cấp dưới chủ động điều hành và chịu trách nhiệm trước cấp trên và tập thể về kết quả công việc; (5) giải quyết công việc dựa trên dữ liệu khách quan, trên nền tảng thực tế để lựa chọn phương án tối ưu nhất; (6) coi trọng sự sáng tạo và đổi mới, lấy kết quả công việc đánh giá sự thành công của cấp dưới.

Thứ ba, người lãnh đạo nghiêm túc tự phê bình và phê bình, kỷ luật nghiêm minh, dám làm, dám chịu trách nhiệm, kiên quyết, kiên trì, chủ động vượt qua thách thức nan giải, dám đương đầu với những áp lực khó và mới, không nản chí trước bất kỳ khó khăn, thách thức nào. Sự tận tâm, tận hiến của người lãnh đạo là nguồn cảm hứng bất tận để cán bộ, đảng viên và quần chúng nhân dân hướng tới, họ cùng chung sức, đồng lòng hành động vì nhiệm vụ và mục tiêu chiến lược đã đề ra. Biểu hiện của phong cách lãnh đạo quyết đoán là: (1) quyết liệt khi chỉ đạo, điều hành công việc; (2) sử dụng quyền lực lãnh đạo linh hoạt; (3) tinh thần trách nhiệm cao, quả cảm đối với công việc, bám sát đến cùng để đạt mục tiêu đã đề ra; (4) dám chịu trách nhiệm đến cùng khi xử lý tình huống khó khăn, nan giải; (5) quyết liệt trong phê bình và tự phê bình; (6) thể hiện vai trò, trọng trách đối với nhiệm vụ được giao với tư cách là người đứng đầu; (7) luôn nỗ lực hoàn thành trách nhiệm chung đem lại lợi ích lớn, biết hy sinh lợi ích cá nhân, gia đình; (8) khích lệ, động viên cán bộ, đảng viên cống hiến hết mình vì mục tiêu đã đề ra; (9) làm việc hăng say và bản thân dành nhiều thời gian cống hiến hết mình vì nhiệm vụ chung. Ưu điểm của phong cách lãnh đạo này là: tạo nên sự tin tưởng ở cấp dưới, người lãnh đạo xây dựng được niềm tin của cán bộ, đảng viên và quần chúng nhân dân, truyền cảm hứng, sức lan tỏa rộng rãi để người dân thấy được tầm nhìn, mục đích tốt đẹp cần hướng tới. Một số hạn chế có thể như: yêu cầu thời gian hoàn thành tiến độ công việc

gấp gáp, tạo sức ép hoàn thành nhiệm vụ đối với cấp dưới; cấp dưới khó đáp ứng được yêu cầu cao ở người lãnh đạo, một số yếu tố tinh thần người lãnh đạo và cấp dưới có thể gặp phải như: gây căng thẳng, sang chấn tâm lý trong quá trình thực hiện nhiệm vụ.

Thứ tư, người lãnh đạo giữ mối liên hệ mật thiết, sâu sát, gần gũi với cán bộ, đảng viên và quần chúng nhân dân. Người lãnh đạo khách quan, minh bạch trong kiểm tra, giám sát các nhiệm vụ của tổ chức, biết dựa vào quần chúng nhân dân để giám sát, kiểm tra. Qua kết quả kiểm tra, giám sát giúp tổ chức tìm ra được người tốt, việc tốt để kịp thời động viên khen thưởng, đồng thời thấy được cái sai để sửa chữa, rút kinh nghiệm. Việc làm đó ở người lãnh đạo có tác dụng động viên, thúc đẩy người lao động hăng say làm việc. Phong cách lãnh đạo sâu sát, gần gũi cán bộ, đảng viên và quần chúng nhân dân thể hiện ở các điểm như: (1) người lãnh đạo luôn tạo được bầu không khí tâm lý đoàn kết, dân chủ, gần gũi giữa các thành viên trong tập thể; (2) trong tiếp xúc công việc luôn tạo cảm giác gần gũi, thân mật với cán bộ và người dân; (3) sâu sát trong kiểm tra, giám sát mức độ hoàn thành nhiệm vụ của cán bộ, nhân viên; (4) thân thiện, gần gũi không tạo khoảng cách khi tiếp xúc với cấp dưới và được người dân tin tưởng, quý mến; (5) xử lý công việc có lý, có tình theo nguyên tắc chung; (6) khích lệ, động viên cán bộ, nhân viên thực hiện tốt nhiệm vụ được giao; (7) biết chia sẻ với khó khăn của cán bộ, nhân viên, tạo điều kiện tăng thu nhập thêm chính đáng nâng cao đời sống cho họ.

Từ thực tiễn đổi mới cho thấy, vận dụng quan điểm V.I.Lênin vào đổi mới phong cách lãnh đạo dân chủ, khoa học và hiệu quả ở cán bộ hiện nay là tất yếu, là bài học quý giá để Đảng đổi mới công tác cán bộ đáp ứng yêu cầu mới. Là người luôn gương mẫu trong công việc hằng ngày, những lời nói, cử chỉ, cách giao tiếp của V.I.Lênin - vị lãnh tụ của phong trào đấu tranh giành độc lập, cá nhân kiệt xuất của phong trào cộng sản và công nhân quốc

tế đã trở thành tấm gương sáng cho các thế hệ chúng ta noi theo. Theo V.I.Lênin, chỉ khi nào người lãnh đạo thực sự quan tâm đến lợi ích của quần chúng và nhân dân lao động, quan tâm đến công việc và thực hiện các nguyên tắc của Đảng, có được thống nhất giữa lời nói và việc làm, tính sáng tạo, tính không khoan nhượng với khuyết điểm... thì khi đó người lãnh đạo mới có được phong cách dân chủ, khoa học và hiệu quả nhất□

(1), (2) và (3) V.I.Lênin, *Toàn tập*, t.39, Nxb Chính trị quốc gia, 2005, tr.53, 52-53 và 486

(4) và (11) V.I.Lênin, *Toàn tập*, t.36, Sđd, tr.26 và 216

(5), (6) và (8) V.I.Lênin, *Toàn tập*, t.35, Sđd, tr.498, 323 và 68-69

(7) V.I.Lênin, *Toàn tập*, t.45, Sđd, tr.359

(9) và (12) V.I.Lênin, *Toàn tập*, t.44, Sđd, tr.608 và 452

(10) V.I.Lênin, *Toàn tập*, t.40, Sđd, tr.248

(13) Mục 1.3. Tác phong, lề lối làm việc, Mục II: Khung tiêu chí đánh giá cán bộ thuộc diện Ban Chấp hành Trung ương, Bộ Chính trị, Ban Bí thư quản lý tại Quy định số 214-QĐ-TW ngày 02/01/2020 của Bộ Chính trị về khung tiêu chuẩn chức danh, tiêu chí đánh giá cán bộ thuộc diện Ban Chấp hành Trung ương, Bộ Chính trị, Ban Bí thư quản lý

(14) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, t.I, Nxb Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2021, tr.192